

Forum VI

Dokumenttitehtävä – Silkkiäispuun varjossa

Olipa kerran rikas mies, joka asui suuressa kartanossa tien vierellä. Aivan hänen talonsa seinustalla kasvoi suuri, komea silkkiäispuu. Jokaisena kesäpäivänä hän istui puun vilpoisessa varjossa.

Eräänä päivänä, kun rikas mies tuli ulos mennäkseen puun varjoon, muuan köyhä kulkija olikin tullut ja istuutunut lepäämään puun alle.

”Hei, sinä siellä! Et voi levätä siinä! Nouse ylös ja mene matkaasi!” huusi rikas mies.

”Miksi minun pitäisi nousta ylös. Haluan levätä tässä.” vastasi köyhä mies.

”Puu on minun, sillä olen kastellut sitä ja hoivannut sitä kunnes se kasvoi suureksi. Niinpä puun varjo kuuluu luonnollisesti minulle”, sanoi rikas mies.

”No hyvä. Jos asia on sillä tavalla, niin mitä jos myisit varjon minulle”, sanoi köyhä mies. ”Voin kyllä maksaa siitä”.

Rikas mies riemastui kuullessaan, että tässä oli mahdollisuus ansaita rahaa.

”Hyvä on, myyn sen sinulle!” hän huusi.

Kun kolme tai neljä välimiestä oli sopinut hinnasta, varjokauppa tehtiin.

Ja jokaisena päivänä sen jälkeen köyhä mies tuli lepäämään ostamassaan varjossa. Joskus varjo lankesi pihalle, ja joskus puu loi varjonsa keittiöön, mutta missä varjo sattui olemaankin, sinne köyhä mies seurasi sitä. Joskus puu varjosti rikkaan miehen olohuonetta, mutta sinnekin köyhä mies seurasi sitä hilpeänä. Köyhä mies seurasi varjoa milloin pihalle, milloin sisälle taloon.

Joskus hän loikoi varjossa itsekseen, mutta varsin usein hän kutsui tuttaviaan lepäämään varjoon muuliensa ja muiden eläintensä kanssa.

Tuli päivä, jolloin rikas mies ei enää voinut tätä kestää.

”Hei, miten uskallat tulla pihalleni ja talooni lepäilemään!” hän tiukkasi vihaisena. ”Et saa tehdä sitä! Kuuletko?”

”Mitä ihmettä? Enkö ole maksanut varjosta?” vastasi köyhä mies. ”Seuraan varjoja, ja minne tahansa se meneekin, siellä minä lepään.”

Kuullessaan tämän rikas mies pauhasi kiukuissaan, muttei mahtanut asialle mitään. Hänhän oli kuin olikin myynyt varjon.

Eräänä päivänä rikkaalla miehellä oli kutsut, kun köyhä mies astui sisään ja istuutui varjoon. Vieraista se oli melko outoa. Mutta kuultuaan, että rikas mies oli myynyt varjon, he nauroivat kauan ja äänekkäästi.

Tämä oli liikaa rikkaalle miehelle. Hän ei sietänyt jäädä asumaan taloon enää pitemmäksi aikaa, vaan muutti toiseen kylään.

Köyhä mies tuli, asettui asumaan taloon ja sitaisi muulinsa kiinni rikkaan miehen talliin. Siitä pitäen kuka tahansa sai häiritsemättä istua levähtämään tien vierellä kasvavan silkkiäispuun alle.

Lähde: Peruskoulun historia 2, Oheislukemisto. 1972

Tehtävät

1. Mikä on sadun opetus?
2. Mitä kiinalaisen kulttuurin piirteitä löydät sadusta?